

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Syner (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "Syner", i Hjortø, Knud: *Syner*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 96. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_01-shoot-idm140211094613328/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Syner

Satan begyndte nu at se noget betænkelig ud. Det skal selvfølgelig være mig en fornøjelse, kære Satan, at disse op med et helt verdenspos – mere kan du vel ikke forlange – og hør nu godt efter, så skal jeg kortelig gennemgå, hvad jeg eksempelvis har brug for. Du må skaffe mig fem hundrede hekserumper, som har rødet til Bloksbjerg i fem hundrede år, for at jeg ved beskuelsen af dem kan finde et symbol på det skønhedsfattige og poesiforladte, som der desværre findes så meget af hos menneskene – endvidere fem hundrede halvfjerdsindstyveårige mødomme, at jeg kan ha noget, hvormed jeg kan sammenligne en verden, der ikke længere er modtagelig for begejstring, og som ganske har fået udsukt den åndens ild, som man i mangel af bedre betegelse har kaldt guddommelig.

Satan vred sig flygtelig og så ud til at være meget ked af det, og jeg gad ikke mere se på ham.

Hvad det alvorlige parti angår, så må du, hvis du vil se mig nogenlunde begejstret, skaffe mig fem hundrede hjærter, som ulykker har fået til at bræste, og læs mange hjærner, blodgjorte af unyttig renden rundt i håbløshedens sikkel, og du må la mig høre alle de skrig og suk, som sorg er presset ud af menneskene i de sidste fem hundrede år.

Om erotikken er der det at sige, at alt, hvad der elskes i dette øjeblik, uopholdelig må bringes til min kundskab, sådan at jeg kan se og høre det under eet. Forstår du, Satan, alle elskende skal samtidig vise sig for mig i eet syn, alle deres kys skal som en permanent plaskregn klask om mine øren, så at selv ikke det svageste, lunkeste undgår mig, men træder ind i det store elskovsorkester og udfører sit parti. Alle former for elskov forlanger jeg at se, og den tilsvarende hjærtebank skal træde ind i symfonien som dristige stortrommer eller tilslorede pauker. Og af alt dette, som kommer til mig gennem mine øjne og øren og fornemmes gennem mit hjærte, skal jeg uddrage en erotisk lyrik, som man endnu ikke har hørt magen til.

Så er der realismen. Du henter mig alle de mennesker, som på en eller anden måde stikker op af det allerjævreste, og du fører dem frem for mig, blottede over det hele, så at mit blik ubindret kan gennemgå og udforske deres ganske habitus. Jeg skal se deres

